

ojo, klican na odgovor, potrebno je še to javno povedati, da vsakdo, kdor dela zoper demokrate in radičevce, dela zoper korupcijo.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Radikalna stranka sama o sebi. Radikalna stranka je v naši državi najmočnejša, saj od 315 poslancev jih ima sama 140. Razumljivo je, da v toliki množici poslancev pride kdaj do nesoglasja. Zgodilo se je zato, da je ta stranka doživela že večkrat notranje spore, ali vendar je ostala kljub temu, da se je kdaj kak del odkril, odločujoča. Toda sedaj, ko je v vladi z SLS, se je pa stranka notranje zelo utrdila. Celo preje odločeni Jovanovičev klub je šel nazaj v stranko, ki je tem poslancem izkazala toliko zaupanja, da je iz njihove vrste vzela celo ministra. Opozicija bi seveda rada videla spor v radikalni stranki in je mislila, da ga bo povzročila z obtožnico zoper Maksimoviča. Toda radikalni klub se je že izjavil, da bo tudi tu zaradi stranke držal disciplino in opozicija, ki se vsa besna zaletava v sedanjo vlado, bo osramočena. Radikalna stranka pa se je odločila, da Slovenijo zaupa le SLS, ki je stranka poštenja, reda in dela.

Država in oblastne skupščine. Marsikatera opravila, ki jih je dozdaj vršila osrednja vlada, oziroma jih ni vršila kot bi morala, bodo pod sedanjo vlado prevzete oblastne skupščine. Demokrati in radičevci, ti nasprotniki vsake samouprave in ljudske svobode, se najbolj jezijo, ker je sedanja vlada omogočila oblastnim skupščinam, da lahko začnejo s svojim delom. Vlada je že določila glave svote za načetek, tako da bodo oblastni odbori lahko takoj pričeli. Gotovo je tudi, da bo vlada, dokler bodo ministri iz SLS v njej, redno podpirala oblastne skupščine in jim vedno večji delokrog priznala. Zato je bilo pozdravljati, da je naša stranka kljub težkemu položaju se vendar odločila, da gre v vlado in začne zavožen državni voz vleči iz blata, kamor ga je spravila RR vlada in preje še slabša PP vlada. Tega torej ne smemo nikdar pozabiti, da nam je SLS pridobila ta prvi del naše gospodarske svobode, da delujejo oblastne skupščine.

Razprave v narodni skupščini se od nedelje do četrtega niso vršile zaradi otvoritve oblastnih skupščin. Potem pa se bodo nadaljevale. Tekom marca mora biti ves proračun sprejet. Opozicija bo hote ali ne hote omogočila sprejetje proračuna.

Radič bi rad vse v svojo malho! Radič je preje povzdigoval radikale do nebes, zdaj jih kolne do pekla. Preje mu je bil Pribečevič najhujši, zdaj se bosta kmalu — poljubljala. Vendar kljub temu prihaja do spoznanja, da bi bilo najbolje, če bi šel z radikali in SLS v veliko skupno vlado. Da bo to še bolj pokazal, bo baje glasoval ves Radičev klub za proračun.

V DRUGIH DRŽAVAH.

V Italiji sta dva kralja. Pričakovali je bilo, da bosta kralj in Mussolini, katerega fašisti že nazivajo za — cesarja, zadela skup in da bo nastal spor. Res se je to zgodilo, dasi italijanski listi o tem ne smejo poročati. Mussolini je kralja že tako prikrajšal pri pravicah, da je kralj Emanuel poklical k sebi svojega maršala in mu povedal, da bo izdal kraljevski poziv narodu, naj brani svojega kralja. Maršal mu je to odsvetoval. Kralj je nato njega prosil, naj brani svojega kralja, a se je maršal, ki je Mussolinijev pristaš, izgovarjal, da ni potrebno, da kralj ni v nevarnosti itd. No, lepa reč bo še enkrat v tej Italiji!

Mussolinijeva vlada v Albaniji. Preteklo nedeljo je Albanija dobila novo vlado, ki je sestavljena po zahtevi Mussolinija. Predsednik republike pa je ostal dosedanji Ahmed beg Zogu. Vendar tu Mussoliniju ne gre tako gladko od rok, kot si je mislil.

Nemčija želi zblizanje z Jugoslavijo. Zadnji čas pišejo vsi evropski, posebno še nemški listi, o tem, da se bosta zblizali Nemčija in Jugoslavija. To zblizanje bi bilo predvsem gospodarsko. Da bi Nemčija odvezemala poljedelske pridelke Jugoslavije, ta pa njene industrijske izdelke. V ta namen se bodo začela trgovska pogajanja. Listi so poročali, da bodo pri tem imeli Slovenci precej odločujočo be-

sedo in so navajali že imena naših vodilnih politikov, ki bi naj to izvršili.

Angliji se njena moč krha. Boj na Kitajskem kaže, da moč največje in najvplivnejše države v Evropi, to je Anglije, pojema. Tu so se sicer sprti Kitajci složno dvignili zoper Angleže in zoper njihovo trgovino. Angleži že želijo posredovanja Japonske, naj poseže vmes. Tudi Mussolini misli, da mora svoj lonček pristaviti k temu ognju, pa je že začel italijanske čete pošiljati na kitajsko bojno polje. — Enako se pripravlja upor zoper angleško nadvlado v Indiji. Tu se vršijo zdaj veliki štrajki na železnici, pošti in tudi v angleških tovarnah. Nastali so že taki nemiri, da je morala posredovati vojska. Angleška bo tudi tu imela še težke čase, ker se hočejo narodi pač osamosvojiti.

Spor za prestolonasledstvo na Rumunskem traja dalje. Vsaki dan prihajajo poročila o novih spletkah obeh skupin, katere bi naj nadvladala. Bivši prestolonaslednik Karl ne sme domov, njegova bivša žena bi v tem slučaju povzročila velike škandale na dvoru. Pozneje vnaprej določeni prestolonaslednik Mihael je še mali, pa se zdravi v Italiji, tako se javno in uradno objavlja. Ljudstvo je izredno vznemirjeno.

Ali vojna ali mir? Za razorožitev je predsednik Združenih držav Severne Amerike Coolidge dal nov načrt in predlog, toda ni upati, da bo sprejet, ker vse države govorijo o miru, pripravljajo pa se na vojsko. Dve državi pa sta, ki kar odkrito povesta, da se pripravljata na vojsko, in to sta Italija in Nemčija. Za mirovno svetovno misel bo potrebno zažeti z druge strani delati, države same tega ne bodo izvršile.

Kaj je novega?

Grozen umor beračice. V gozdu med Sv. Miklavžem in Loko pri Hočah so našli dne 15. t. m. truplo neke beračice, ki je najbrž bila najprej oropana, potem na grozovit in naravnost sadističen način trpinčena in nazadnje umorjena. Pri raztelesenju dne 17. t. m. se je dognalo, da je imela usta zamašena s travo in z listjem, poleg tega pa v usta zabite tri klini! Na vratu je imela zevajočo rano, pokrito z njenim robem. Imela je tudi polomljenih več reber in tudi več drugih večjih telesnih poškodb, kar je dokaz, kako kruto je ostudna zver v človeški podobi ravnila z ubogo žrtvijo. Orožništvo zasleduje celo zadevo ter upamo, da bo ta zver prekoslejš prišla v roke pravice. Imena nesrečne žrtve dosedaj še ni bilo mogoče dognati. Našli so pri njej samo dovoljenje za beračenje, izdano od občine Laže pri Konjicah. — Cesta med Sv. Miklavžem in Loko je zadnje čase sploh na slabem glasu. Nedavno pred zgoraj opisanim umorom je bil skoraj na istem mestu napaden kovač g. J. Zumer iz Loke. Vračal se je okrog 9. ure zvečer od Sv. Miklavža domov v Loko. Radi sigurnosti je pobral debelejši kamen ter ga vtaknil v žep. Ko je prišel preko klanca do zadnjega grmovja, mu je zaklical nekdo »stoj!« in kmalu nato je planil na cesto neznan moški ter obstal kakih 15 korakov proč od kovača. Nekaj časa sta se brez besed gledala, nakar se je Zumer obrnil ter nadaljeval pot. V tem hipu pa je neznanec skočil za njim. Komaj se je Zumer zopet obrnil, je neznanec zopet obstal. Kovaču je bilo teh šal že dovolj, potegnil je kamen iz žepa ter ga vrgel neznanecu v svojo glavo, da se je takoj nezvesten zgrutil. V tem trenutku je skočil iz grma drug moški ter oplazil kovača z gorjačo po glavi. Udarec pa je bil slabo namenjen in je zbil kovaču samo kapo z glave. Ta je naglo pobral nov kamen, ga zalučal v napadalca ter pobegnil v smeri proti Loki. Srečal je dva moška ter se z njima vrnil nazaj na mesto napada, toda neznanca sta že izginila.

Požar v Slovenskih goricah. V noči od 14. na 15. t. m. je izbruhnil požar na gospodarskem poslopiju posestnika France Janžekoviča v Setarjevi pri St. Lenartu v Slov. gor. V nekaj urah je postalo skoraj novo in zelo prostrano poslopije žrtev plamenov. K sreči je bilo prazno, razven par kokoši in kobile, katero so pa ljudje rešili. Ker ni bilo požarne breme, je obstojala nevarnost da se ogenj razširi tudi na sosednja poslopja, ki stoje v bližini: sosedje se lahko zahvalijo samo slabemu vremenu, da tudi oni niso pogoreli. Ta požar je že tretji pri posestniku Janžekoviču. Zgoreli sta mu že prej vinogradniški poslopiji v Gradščaku pri Sv. Lenartu in v Žikareh pri St. Rupertu. Nedavno pa

ko, ga je kar zgrabil za »huncute« na glavi in hop! z njim ven. Lasje so pa Sobku ostali v pesteh.

Tisti se ni več vrnil v koč, da bi Sobka oštel. Vsak je šel počasi domov ter si otipaval glavo.

Vračati se ni bilo varno, ker Sobek ni poznal šale. Sicer pa jeze tudi ni bilo zato — drugo nedeljo je kaznovanec zopet prišel.

Spomladi je Sobek odmeril platno za Zošlanko od smreke do smreke. To je bilo kolo, to je bila meral!

Potem pa je odšel v gozd.

Tako je prezimoval Sobek Javorcaž.

Nazadnje so ga odkovali in kaj se zgodi!

Pride vam noter tak-le mlad častnik; ujetniki so bili baš na dvorišču.

Zid okoli dvorišča je bil visok. Pa pravi Sobku: »Javorcaž, ali je res, da znaš pobegniti čez zid?«

»Res je! Zakaj bi ne znal?« pravi Sobek.

»Koliko korakov storiš?«

»Kolikor hočem, če treba štiri.«

»Ali bi skočil na ta-le zid?«

»Na tega-le? Aj, ne, ne skočim.«

»Če se pa zaletiš?«

»Oddaleč! Pa se.«

Častnik je malo pomislil, ker pa je bil mlad in rado-veden, pravi: »Ali daš besedo, da ne pobegneš, čeprav gori skočiš?«

Sobek ni premišljal niti za hip. »Dam«, pravi.

* Spletni lasje ob sencih, kakršne so prej nosili gorali. — Op. prel.

je uničil na nepojasnen način požar gospodarsko poslopije njegovemu bratu Janezu v Čermensaku.

Stekel človek. V četrtek, dne 17. t. m., opoldne, so pripeljali v Maribor iz občine Lormanje pri St. Lenartu v Si. gor. posestnika Svenskega, ki je obolel na steklini. Okrog Božiča ga je ogrizel pes, o katerem nihče ni sumil, da je bil stekel. Svenske se za rano ni briga ter se je ista sama zacelila. Pred 14 dnevi pa je obolel na čudni bolezn. Pričela ga je boleli glava, izgubljal je zavest, bolel ga je celi život. Znaki bolezni so bili vedno hujši in pred nekaj dnevi je naravnost zbesnel. Šele tedaj so začeli sumiti, da je obolel vsled ugriza steklega psa, kar je zdravnik potrjal ter odredil takojšen prevoz v bolnico. Bolnika so zvezane-ga naložili na voz, ga pripeljali v Maribor, kjer so se ustavili najprej na policiji, ki jih je napotila v bolnico. V bolnici niso bolnika sprejeli, ker nimajo za to potrebnih prostorov. Spremljevalci so nato odšli na kolodvor ter ga pripeljali v Celje v Pasteurjev zavod. Med vožnjo in v Mariboru je bil bolnik popolnoma miren, lahko je hodil, vendar se ni več zavedal, kje se nahaja in kaj je z njim. Bolezen je že tako napredovala, da ni bilo več nobene pomoči. V vlak je Svenske tako oslabil, da je že v bližini Slovenske Bistrice umrl. Truplo bi bili morali po predpisih v Slov. Bistrici izvažirati in ga pokopati v občini, v kateri je umrl, toda radi upiranja krajevnih činiteljev so morali potovati spremljevalci struplom umrlega do Celja, kjer ga je zdravstvena oblast dala prepeljati na pokopališče.

Vlak povozil neznanca. V predoru med Trbovljami in Hrastnikom je v noči od 16. na 17. t. m. povozil vlak nekoga moškega, katerega ime še ni ugotovljeno. Kaj je ta človek iskal v tunelu in ali je šel v njega z namenom samomora, se ne more dognati. Prepeljan je bil v mrtvašnico. Dol pri Hrastniku in tudi tam pokopan.

Umor v Derganjih selih na Dolenjskem. V zapore okrognega sodišča v Novem mestu so pripeljali Francea Hrovata, po domače Grilčka, iz Vavte vasi. Pred leti se je priženil k vdovi Ani Avsenek v Derganjih selih nad Toplicami. Oba zakonca, okoli 45 let stara, sta živela nekaj časa v miru, kmalu pa so se pričeli v hiši stalni prepiri. Povod je bila v veliki meri že okoli desetkrat kaznovana Ana Hrovata, ki je bila znana po vsej okolici kot prepirljiva ženska. Ko je te dni zahteval mož France od svoje žene 3 Din za cigarete, mu jih žena Ana ni hotela dati. Beseda je dala besedo, nakar je France Hrovat navalil na svojo ženo in jo v hlevu ubil. Mož France je bil takoj po izvršenem činu aretiran. Pred preiskovalnim sodnikom le deloma prizna va svoje krvavo dejanje.

Strahote potresa v Hercegovini. Zadnjič smo na kratko poročali o nesreči, ki je zadela okraj Stolac na meji med Hercegovino in Dalmacijo. Potres je bil izredno močan. Potresne sunke so čutili na severu še precej močno do Sarajeva, na jugu in na zapadu pa je bil izredno hud sunek še v Splitu, Dubrovniku, Kotoru in Črnigori. Vendar je samo v Stolcu zahteval potres smrtno žrtve ter napravil veliko škodo. Ubitih je bilo skupno 15 oseb, veliko število pa je ranjenih. Podrtih je več sto človeških bivališč, mnogo tisoč hiš je pa tako poškodovanih, da je bivanje v njih smrtno nevarno. Čudovite so posledice potresa tudi v naravi. Potok Bela Vrijeska je popolnoma usahnil, voda pa se je zopet pojavila v novi strugi nekaj kilometrov višje ter teče popolnoma v novo smer. Usahnilo je mnogo vrelcev in nastali so zopet novi. Hrib nad vasjo Kubiša se je razpolovila ter je nastal v sredini globok prepad. S hriba se je med potresom utrgala velikanska skala ter zdrvela v dolino in porušila več hiš. Mnogo cest so zasuli plazovi. Zemlja je zajezila na več krajih potoke in reke in zastala voda je napravila cela jezera, ki bodo izginila šele potem, ko struge prekopljejo. Škoda je izredno velika. Vlada in zasebna dobrodelna društva so priskočila prebivalstvu od potresa obiskanih krajev zelo izdatno na pomoč. Zemlja v teh krajih se še ni umirila. Najnovejše vesti poročajo o novih potresnih sunkih, ki spravljajo ljudi v velikanski strah.

Kmetijska podružnica Maribor in okoliš. Pred vojno smo imeli nekoliko viničarskih šol, na kojih so se mladeniči v devetih mesecih praktično in teoretično dobro naučili najvažnejšega, kar je umnemu viničarju treba znati. Te zelo primerne šole so se po vojni že ukinile. Ponovno se je v vrstah vinogradnikov izjavila želja, naj bi se zopet oživotvorile, ker po drugem potu danes ni priti do kvalificiranih viničarjev. Zdaj je vlada tej upravičeni želji ustre-gla. Naznanja se nam (obvestilo nam je došlo dne 19. t. m.)

ali dve. Zavij se v njih kože, pa se pozdraviš. To imaš za tvojo kašo.

Razbojniki so si vedeli pomagati. Tolfos pa ni več videl Sobka in Sobek ne Tolfosa. Sicer se pa nobenemu ni tožilo.

Drugo zimo, kaki dve leti pozneje, je prebil drugače. Nastanil se je v Zakopanem na Bundovkah v ovčaku pri Samkovih ovcah. Tam je bil kakor v trdnjavi, kajti ovčjak je bil zgrajen iz samih celih, neotesanih smrek. Z njim pa se je tam nastanila tudi njegova ljubica Zošlanka iz Zakopanega.

Sobek je bil poraben za vse. Čital je iz knjige, da je bilo veselje in čudovito je sviral na dude. In ljudje so ga imeli grozno radi. Cerkev je bila daleč, ljudje pa so se ahajali pri njem na Bundovkah.

Izba je bila velika; peč so pokrili z ruto, pa je bilo opravljeno. Sobek je vzel knjigo v roke in iz nje na glas molil pri peči, ljudje pa za njim.

Ženske so zebrale, da jih je bila polna vsa izba.

Peli so pobožne pesmi iz bukev, ko pa se je bila pobožnost končala, so jedli in pili.

Sicer pa je Sobku vsak moral prinesiti steklenico žganja, kos slanina ali pa grudo masla.

To je bilo vsem znano, zato je prinesel vsak, kar je imel.

Ko so se najedli in napili, so zopet plesali.

Prvi je šel vedno v kolo Sobek s svojo Zošlanko. Ko sta se naplesala, je Sobek sedel na klop, vzel dude, igral, ljudje pa so plesali.

Včasih je taka pobožnost pri Sobku trajala kar do torka. Marsikak kmet je s take zabave prišel domov brez las. Kajti Sobek ni poznal šale; če se je kdo zagledal v Zošlan-

Saj je pred njim stala tolpa ljudi: Lahi, Rusini, Zgorjani, Gorali — zdaj se je bilo treba pred temi izkazati, da se bodo čudili. Tudi vojakov je bilo polno naokrog.

»Častna beseda? Ali veš, kaj je čast?« se enkrat vpraša častnik.

»Čast je to kot honor, vem«, pravi Sobek. »Bil sem pri gospodih piaristih v Podolenci kaki dve leti in ti so me učili latinski. Duhovnik bi bil moral postati, pa se je drugače izteklo. — Ne bom ušel!«

»Dobro, skoči!«

Ljudje so se Sobku umaknili, ta je stekel, skočil sežen visoko, potem pa je napravil eden, dva, tri korake, da je ljudem kar zamrgolelo pred očmi, in je že stal na zidu.

Ljudje so onemeli od strmenja. Sobek pa je stal na zidu in gledal po svetu. Vsem je srce razbijalo v prsih. V tem edinem hipu je sto misli šinilo obsojencem skozi glave. Lahko bi pobegnil. Za zidom nihče ni stražil. Sicer pa bi takega tekača nihče ne dočel. Lahko bi ušel, kamor bi hotel: v gore, na Ogrsko, kamor bi se mu ljubilo. Bil je prost. Solnce je žareče zahajalo na nebo.

»Skoči dol!« je spodaj kriknil častnik.

Sobek se je, na zidu stoječ, obrnil k njemu.

»Beseda!« je kriknil častnik, ves rdeč od nemira in straha. Kakor bi bil sam namenoma izpustil ujetnika.

»Vem!« je odgovoril Sobek Javorcaž in skočil dol med ujetnike.

Okrog njega je pljusnil šum pritajenih krikov in besed.

(Dalje prihodnjik.)

Na 1. marcem 1927 uvedejo v izobrazbo o vinarstvu in sadjarstvu zopet devetmesečni viničarski tečaji in sicer za: 1. na drž. trsnem in sadnem nasadu v Pekrah pri Mariboru, pošta Limbuš, in 2. na drž. trsnem in sadnem nasadu v Kapeli, pošta Slatina Radenci. V vsakega teh tečajev se sprejme 10 gojencev. Pouk je pred vsem praktičen in le v toliko tudi teoretičen, kolikor je za boljše razumevanje vsakega posameznega opravila v vinogradu, sadonosniku, trtnici, drevnici, v kleti i. dr. neobhodno potreben. Gojenci uživajo na nasadih prosto stanovanje in hrano ter še dobe mesečno 100 Din na roko, da si oskrbe pranje perila in nabavijo razne majhne potrebščine. Sprejmejo se viničarski in kmetski fantje med 16. in 24. letom mariborske oblasti in so dovolj močni opravljati lastno-romo vsa vinogradniška in druga gospodarska dela. Prošnje za sprejem morajo biti opremljene: 1. s krstnim listom, 2. z zdravniškim spričevalom, 3. z navedenim spričevalom in 4. z obvezo staršev, da so voljni udeležence pustiti devet mesecev na zavodu. Prošnje imajo priložiti osebnostni podatki pri upravitelju dotičnega nasada najkasneje do dne 20. februarja t. l., na kar dobe obvestilo, ali so sprejeti ali ne. — Pristavljamo: Ker nam je naznanilo z ozirom na rok za vlaganje prošnje došlo prepozno, naj oni, ki želijo stopiti v tečaj, takoj poskušajo doseči sprejem, ki se bo skoro gotovo še posrečil, ker je tudi šele zadnja številka »Kmetovalca«, ki je izšla te dni, prinesla uradni razglas. — Načelnik.

Slovenec, Slovenka! 75 let je minilo, odkar je Mohorjeva družba slovenskemu narodu dala svoje prve knjige in s tem pokazala smernice za veliko kulturno delo med narodom. Po pravici smemo to kulturno ustanovo imenovati največje kulturno napravo Slovencev. Saj je tekom 75 let razširila med našim narodom na milijone knjig, ki so mu bile vzgojiteljice in učiteljice že tedaj, ko so se našemu narodu pri izobrazbi stavile nepremostljive ovire. Iz njih je narod črpal pravo in resnično omiko, slonečo na katoliških načelih. Mohorjeva družba pa je tudi še danes po preteku 75 let neizčrpen vir za pravo in plemenito izobrazbo našega naroda, saj se zna prilagoditi prav tako potrebam sedanjega časa, kakor je pred 75 leti orala ledino prosvete in omike med našim narodom. Ob njeni 75letnici naj sprejme Mohorjeva družba izraze globoke hvalečnosti celega slovenskega naroda. Priznanje širokih plasti našega naroda, da je ona od vsega početka vzbujala in utrjevala v njih versko in narodno zavest, naj velja kot najlepša čestitka k njenemu jubileju. Kako pa bomo proslavili 75letni jubilej naše največje kulturne ustanove? Kako se bomo oddolžili našim velikim prednikom, ki so jo ustvarili? Kako njemu duševnemu očetu, nesmrtnemu škofu Antonu Martinu Slomšku? Največjo in najlepšo hvalečnost jim izkažemo, da do dne 5. marca t. l. vsak od dobi vsaj enega novega uda za Mohorjevo družbo. Slovenec, Slovenka! Tvoja skrb bodi, da ne bodo manjkale v nobeni slovenski družini Mohorjeve knjige! Letos bo dobil vsak ud Mohorjeve družbe za 20 Din ne 4, ampak 5 knjig!

Volilni imeniki se popravljajo uradno, oziroma na novo sestavljajo samo še teden dni, to je do vključne dne 4. marca t. l. Kdor si še ni zagotovil volilne pravice, naj gre vsaj zadnji teden k županstvu in to stori.

Porotni imeniki za I. redne zasedanje porote v l. 1927. (1. Poglavitni porotniki: 1. Brvel Josip, posestnik, Počehova (Krčevina). 2. Černjavič Andrej, posestnik, St. Ilj. 3. Veldhuber Jožef, posestnik, Slatinski dol. 4. Cigler Jakob, posestnik, Nova vas (Sv. Marko). 5. Gradišnik Jakob, posestnik, Gradišče. 6. Deufan Franc, posestnik, Boč. 7. Juršič Ivan, posestnik, Bistrica pri Rušah. 8. Reiter Jožef, posestnik, Čeršak. 9. Lahovnik Franc, industrialec, Farna vas. 10. Lešnik Alojz, vinski trgovec, Krčevina. 11. Petrovič Franc, posestnik, Sv. Miklavž. 12. Terstenjak Janez, pos., Ivanjševci. 13. Jauk Anton, posestnik, Limbuš. 14. Zelenko Anton, posestnik, Zg. Šentjakovski dol. 15. Pliberšek Jožef, župan, Pivola. 16. Potnik Alojz, posestnik, Gaj, Zg. Sv. Kungota. 17. Smirnaul Karl, posestnik, Vajgen, Jarešina. 18. Rak Ivan, posestnik, Videž, Cigonca. 19. Heričko Bogomir, posestnik, Kamnica. 20. Malajner Franc, posestnik, Rogoza. 21. Hauptman Filip, trafikant, Studenci pri Mariboru. 22. Frangež Franc, posestnik, Bohova. 23. Kovarčič Tomaž, posestnik, Podigradeč, Plač. 24. Vogler Jan, posestnik, Radenci. 25. Zorko Anton, posestnik, Lovnik, Poljčane. 26. Dobnik Ivan, trgovec, Bistrica pri Rušah. 27.

Naša društva.

St. Ilj v Slov. gor. V nedeljo bo pri nas polno smeha, ko bo naše katoliško prosvetno društvo vprizorilo tridejansko komedijo »Skapinove zvijače«. Je to nekaj povsem novega na naših odrih in kjerkoli so doslej že to uprizorili, so povsod šli ljudje prav veseli od predstave domov in jim ni bilo žal za čas in denar. Vsi, ki si za pustne dni želijo res vesele zabave, pridite v nedeljo v Slovenski dom. Vstopnina 3 in 5 Din.

Hoče. Izobraževalno društvo v Hočah je uprizorilo v nedeljo, dne 13. februarja Molièrejevo komedijo »Skapinove zvijače«. Pri popoldanski predstavi je bila dvorana nabito polna, pri večerni predstavi pa precej dobro zasedena. Scapinove zvijače so precej težka igra, vendar so ji bili igralci docela kos. Naravnost izvrsten je bil Scapin. V prizorih, ko igra dve vlogi je težko kreacijo prav spretno izpeljal. Zelo dober je bil tudi skupuh Geronte. Ostali jako dobri, samo ženskim vlogam je primanjkovalo živahnosti. Vidi se pa, da so naši igralci in igralke zelo marljivi in se zelo trudijo za napredek. Le tako pogumno naprej in kar čim prej da pridete zopet na oder, prav radi bomo predstave posejali. — Ča —

Sv. Benedikt v Slov. gor. Pevski odsek našega bralnega društva priredi v nedeljo, dne 27. februarja, ob 3. uri popoldne v dvorani predstavo spevoigre »Kovačev študent«, zapoje več pesmic, nato srečolov s 300 lepimi dobitki.

Katoliško prosvetno društvo pri Sv. Ani v Slov. gor. uprizori v nedeljo, dne 27. t. m. v prostorih Katoliškega prosvetnega doma krasno petdejsko zgodovinsko igro s petjem: »Roza Jelodvorska«. Pridite prijatelji od blizu in daleč, da vidite trpljenje in požrtvovalnost junake dekline Roze. To je nekaj novega za Slovenske gorice. Igra je verske vsebine in bo gotovo vse zadovoljila.

Sv. Anton v Slov. gor. Občni zbor katoliškega bralnega društva dne 27. februarja 1927 se vrši v zvezi s poučnim predavanjem.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Orlovski odsek vabi vse prijatelje poštno zabave na gledališko predstavo, ki jo priredi v posojilnici v soboto večer 26. t. m. ob 7. uri in drugi dan v nedeljo popoldne.

Tacer Ivan, posestnik, Gradišče. 28. Dvoršak Vinko, pos., Spodnji Porčič. 29. Ingolič Anton, posestnik, Sp. Polskava. 30. Samastur Ivan, posestnik, Spodnja Polskava. 31. Bauman Josip, posestnik, Račje. 32. Florjančič Jakob, posestnik, Sv. Miklavž. 33. Majdič Stefan, posestnik, Cerknica. 34. Mohorič Anton, trgovec, Ptuj. 35. Rojko Rudolf, posestnik, Sv. Trojica v Slov. gor. 36. Golle Valentin, župan, Nasova. II. Nadomestni porotniki: 1. Čeruko Franc, elektrikar; Jakob Karl, trafikant; Tomažič Franc, nožar; Urbanek F., vrtnar; Dolčec Stefan, krojač; Wesiak Karl, trgovec; Riha Alojz, klepar; Wutolen Anton, strojar; Saria Karol, trgovec, vsi v Mariboru.

Nezgoda mariborskega mestnega avtomobila. V torek krog 10. ure popoldne je vozil mestni avtomobil po cesti iz Kamnice pri Selnici. V bližini Selnice je velik klanec in ravno tam, kjer se odcepi od glavne ceste druga cesta proti dravskemu brodu, je vse v ledu. Ko je prišel avto na led, mu je izpodneslo kolesa in je padel v jarek. V vozu je bilo poleg soferja pet potnikov in od teh sta bila dva lažje poškodovana. Na avtomobilu so se razbile samo šipe, sicer je ostal nepoškodovan in se je tudi sam pripeljal od kraja nesreče nazaj v Maribor. Nesreče ni zakrivil sofer, pač pa jo je povzročila strma in ledena cesta. Poškodovana sta selniški župan g. Heinrih Martin in soproga pekovskega mojstra iz Selnice Marija Pečnik. Mariborski rešilni avto, ki je bil poklican na mesto nesreče, je oba ranjenca odvezal.

Trije požari v eni noči. V noči na torek je bila mariborska požarna bramba trikrat alarmirana radi ognja, ki pa se k sreči nikjer ni razvil v večjem obsegu. Okrog 7. ure zvečer je opazila čuvajka v stolpu ogenj v Melju. Ognjegasci so takoj odhiteli na kraj požara, gorela je pa le suha trava na pobočju železniškega nasipa poleg mostu. Nevarnosti ni bilo nobene. Trava se je najbrž vnela od ogorkov iz ločomotiv. — Ob četrti na osem je bil javljen drugi ogenj na Koroški cesti. Vnele so se saje v dimniku hiše št. 102, last g. Ivana Krušič. Ogenj je pogasil dimnikar. — Tretji alarm je bil v torek, ob 5. uri zjutraj. Javljen je bil požar v Frankopanovi ulici pri kadetnici. Ognjegasci so se odpravili v označeni smeri z avtoturbino, toda ognja niso našli nikjer. Šele kasneje so izvedeli, da je gorelo v Spod. Radvanju pri posestniku Lobniku. Ogenj pa so pogasili radvanjski ognjegasci.

Goljufije z nežigosanimi uteži. V Zagrebu in Ljubljani je prišel meroizkusni urad ob priliki kontrole uteži po trgovinah na sled pretkani slepariji. Uradniki urada so ugotovili, da uporabljajo razni trgovci medene uteži s ponarejenim kronskim žigom. Meroizkusni urad je napravil takoj ovadbo na ministrstvo trgovine in industrije, ki je poverilo šefa meroizkusnega urada v Ljubljani, da izvrši preiskavo. Dognal je, da izvirajo uteži iz Maribora, kjer je preiskoval slučaj s sodelovanjem policije. Uteže je izdeloval marib. tovarna A. R. na Teznu. Pri lastniku tovarne R. izvršena hišna preiskava je prinesla na dan toliko obtežilnega materiala, da je moral vse priznati. Izdeloval je uteži s ponarejenim kronskim žigom že od meseca avgusta l. 1926. Izgovarjal se je, da je ponarejal žig radi tega, ker mu mariborski meroizkusni urad ni šel na roko ter je moral čakati na uteži po 14 dni, vsled česar je imel velike izgube. Za žigosanje uteži se plača od vsakega komada taksa 50 par do 1.50 Din. Pri velikih naročilih je verjetno, da je svota, za katero je bila država oškodovana, precejšnja. Tovarnar R. je že pred več tedni izvedel, da so mu prišli na sled ter je radi tega vse stroje za žigosanje vrgel v greznico poleg tovarne. Ko so greznico izpraznili, so stroje našli. Proti tovarnarju R. bo postopalo drž. pravdnništvo.

Izpremembra na okrajnem zastopu v Mariboru. Ker je veliki župan dr. Pirkmajer pred vsem iz političnih nagibov izpremenil gerentstvo tudi pri okrajnem zastopu v Mariboru, pa je odvzel SLS vpliv v okrajnem zastopu in ga dal SDS in radičevcem, ki so oboji sramotno propadli, bo dr. Pirkmajer te dni predložil novo izpremembro, ki bo odgovarjala sedanjemu dejanskemu stanju.

Štirje smrtni slučaj v Sv. Martinu pri Vurbergu. Tukaj smo imeli v enem tednu štiri mrlice. Dne 7. t. m. je umrla Marija Laufer, občinska reva iz Spodnje Dupleke, v starosti 81 let. Dne 9. t. m. je umrla Marija Toplak, roj. Duh, posestnica v Ciglenah, v starosti 49 let. Rajna je v svojem življenju mnogo trpeala. Meseca septembra si je šla iskat zdravja v javno bolnico v Maribor, tam pa ni bilo druge pomoči kot operacija, katero je dobro prestala. Čez nekaj tednov se je vračala skoraj popolnoma zdrava domov. Ker pa je bilo doma drugače kot v bolnici, primorana je bila opravljati težka dela ter si je s tem popo'noma pokvarila zdravje in sedaj ni bilo za njo več rešitve. Skoro cele tri mesece je prenašala hude bolečine, a prenašala je vse potrpežljivo. Njena želja je bila, da bi še bila zdrava, a Bog

je storil drugače. Zapušča tri nedorasle otroke, najmlajši je star šele komaj dve leti. Dne 15. t. m. pa smo imeli kar dva pogreba. Predpoldne smo pokopali Antonijo Kirbič, posestnico v Žiteški vasi, v starosti 51 let. Rajna je bila pri ljudstvu zelo spoštovana in priljubljena, to je pokazal njen lepi pogreb. Popoldne pa smo spremljali k zadnjemu počitku Jožefa Mesarec, posestnika v Ciglenah, v starosti 68 let. Rajni je bil dober oče, skrben gospodar in vnet kristjan. Bodi vsem zemljica lahka!

Novice iz Vurberga. Staro prerokovanje: dolg predpust, malo gostij, se je letos zopet izjalovilo, ker imamo vsaki teden v naši mali župniji po tri do štiri poroke. Daj Bog, da bi bili v novem stanu vsi novoporočenci tudi dolga leta srečni! — Španska bolezen tudi pri nas precej močno razsaja, da so nekatere družine prikležene vse na posteljo, vendar smrtnih slučajev še dosedaj hvala Bogu ni. Pravijo, da je proti tej bolezni zdravnik kralj alkohol, pa ne vemo! — Dne 13. t. m. se je na Vurbergu poročil mladenič Dan. Brumen od Sv. Martina z nevesto Franciško Rojko iz Vumbaha. Med veselimi svati se je nabralo za Dijaško kuhinjo 100 Din. Posnemajte!

Smrtna kosa. V petek, dne 11. t. m., je umrl v Ročnji splošno priljubljeni g. Alojzij Ertl, previden s sv. zakramenti, v 55. letu svojega življenja. Rajni je bil blaga in mirna duša. Zvest bralec mnogih krščanskih listov. Bil je tudi naročnik »Slovenskega Gospodarja«, kateri mu je bil ljub prijatelj. Še v zadnji bolezni ga je rad prebiral. Vsak, kdor je rajnega poznal, ga je vzljubil. Najlepše pa je pokazal njegov pogreb, kako priljubljen je bil. K njegovemu zadnjemu domu ga je spremljala cela fara pod vodstvom obeh domačih duhovnikov. Ohranili ga bomo vsi v najlepšem spominu. Dragi Alojzij, po trudu življenja si odpočij pri Bogu!

Vrl mladenič umrl pri Sv. Urbanu niže Ptuja. Nepričakovano se je dne 14. t. m. raznesla vest, da je umrl Jožef Simonič, p. d. Krajsauptmanov Jožek, v Loškem vrhu. Bil je mladenič, katerega je vse spoštovalo in bi ga kmalu kot moža-gospodarja še bolj. Bil je iz verne krščanske hiše, zvest naročnik »Slovenskega Gospodarja« in v dobrih gmočnih razmerah, pa vendar je tako ljubil svoje že priletne starše, da je kljub prigovarjanju ostal dalje časa mladenič, da bi tako dalje užival nežno medsebojno ljubezen. Pa uda! se je in si poiskal nevesto iz hiše, katere bi gotovo enako žnjim vred čustvovala s starimi starši. Pa ker naša pota niso božja pota, ga je Večni poklical in mu oskrbel drugo nevesto. Bil je v nedeljo, dne 13. t. m., drugi okličan, ponoči na pondeljek jutro pa je mirno v naročju svoje neveste in svojih staršev, katerim je bil edina opora, v Gospodu zaspal. Bil se je nekaj prehladil in ker je kal bolezni prinesel že iz vojne, je v treh dneh prelegel kljub zdravniški pomoči. Neverjetno se je zdelo vsem daleč naokoli, ko so urbanski zvonovi oznanili njegovo smrt, da je namesto k veseli poroki, moral v prezgodnji grob. Pretresujoče je bilo gledati, kako sta za pogrebom namesto k poroki šla starčka oče in mati, katere sta v njegovi družini upala mirno preživeti zadnje dni. Ker smo te pa poznali, dragi Jožek, kot vernega in dobrega kristjana, upamo, da se veseliš v nebesih z nevesto, katere ti ne bo treba nikdar več zapustiti. Prosi tam gori, da bodo mogli oče, mati in nevesta voljno prenesti za nje tako hud udarec, in ako ni bila božja volja, da bi tukaj dalje med njimi živel, boš pa izprosil, da se enkrat tamkaj skupaj veselite, kjer ni zemeljskih bridkosti in solz. Dragi Jožek, vsi, ki smo te poznali, pa ti ohranimo blag spomin in ti kličemo: Počivaj mirno v Gospodu!

Razno od Velike Nedeje. V nedeljo, dne 20. t. m., je imelo tukajšnje bralno društvo »Mir« svoj občni zbor. Zglasilo se je precejšnje število novih udov. Namen in pa cilj društva je pred vsem za to leto društvena dvorana, ki se bo uredila v prostorih križiškega grada. Z delom se je že pričelo in je upati, da bo že to leto naša mladina lahko nastopila v novi dvorani. Nekaj časa smo mislili, da ne bode pri nas nič kandidatov za zakonski jarem, a zadnji čas je postal taki naval, kakor bi šlo za stavo. Ženi se vse vprek, m'ado in staro. »bogatiči in nemaniči«. Pa saj je pač zakonski stan, kakor je n. pr. pri nas neka nevesta na vprašanje, »kateri je prvi in najpotrebnejši zakrament«, odgovorila, da zakrament sv. zakona. — Tudi naš trg se je začel zelo modernizirati. Imamo na izbero trgovin, katere zaradi konkurence po trikrat na dan spreminijo ceno jajc; nadalje imamo tudi krčme, kjer se toči izvrstno vino iz na-

po večernicah. Na sporedu je igra »V satanovih verigah« v treh dejanjih in kuplet »Črevljarjev jubilej«. Pridite v obilnem številu mladi in stari, in videli boste, kaj se naša mladina uči v zimskem času v prostih urah. Bog živi!

Ljutomer. Prosvetno društvo uprizori v dneh 13. 19. in 27. marca v Katoliškem domu »Trpljenje in smrt Jezusa Kristusa«. Začetek ob pol 4. uri popoldne. K najobilnejši udeležbi vabi odbor.

Središče ob Dravi. Kljub temu, da je naš Društveni dom zaseden od raznih obrtnikov, ki pripravljajo oder za predstavljanje Kristusovega trpljenja o velikonočnem času, se tukajšnja orlovska mladina pridno vzbja za svojo l. telovadno akademijo, ki jo priredi v nedeljo, dne 6. marca, ob pol 7. uri zvečer v tukajšnjem Društvenem domu. Kot še dosedaj vse, bo brezdomno tudi ta akademija nekaj višek vseh letošnjih prireditev. Festrost sporeda bode spopolnjevalo menjajoče se nastopanje članov, članic, mladev, mladenk, gojenk in narušanje za najrazličnejšimi, nalašč za akademijo sestavljenimi točkami. Kot slavnostni govornik nastopi podpredsednik ptujskega orlovskega okrožja č. g. V. Rogulja iz Ptuja. Sodelujejo tudi društveni pevski in tamburški zbor. Ker za akademijo, kot po navadi vlada veliko zanimanje, se priporoča nakup vstopnic v predprodaji od nedelje, dne 27. t. m. naprej pri g. R. Lukačič v Središču. Vsi prijatelji orlovstva, posebno pa bratska društva iz okolice se najprisrčneje vabijo. — Bog živi.

Središče ob Dravi. Blizu se zopet čas, ko bo tukajšnja orlovska mladina pokazala sadove svojega lihega in požrtvovalnega dela na V. telovadni akademiji, ki jo priredi v nedeljo, 6. marca v Društvenem domu v Središču. Kot še dosedaj vse, bo brezdomno tudi ta akademija ena izmed najlepših prireditev tukajšnjih društev. Saj je spored srečno izbran, ter obsega 18 najrazličnejših, po večini nalašč za akademijo prirejenih točk. Vabimo tem potem vse prijatelje orlovstva, kakor tudi bratska društva iz okolice da se iste udeležijo. Vsestranske predpriprave so porok, da bo prireditev v vsakem oziru na višku, ter nudila vsakemu dovolj zabave in užitka. O podrobnostih še pravočasno poročamo. — Bog živi!

Žiče pri Konjicah. Tukajšnje bralno društvo priredi v nedeljo, dne 27. februarja dve zanimivi igri, in sicer: »Sinova maščevanje ali spoštuj očeta«, igrekaz v treh dejanjih in »Miha, drzni zrakoplovec«, burka v enem dejanju. Prijatelji društev od blizu in daleč, vljudno vabljeni. Začetek točno ob 3. uri popoldne v šoli. Odbor.

Čadran pri Konjicah. V nedeljo, dne 27. februarja priredi društvo Orel ob 3. uri popoldne v svojem Domu tri burke eno-dejanke. Vse tri bodo za naše ljudi nekaj novega, nad vse primerne za pustno nedeljo. Prišli se boste razvedriti, pa se boste zmučili od smeha. — Med odmori igra tamburški zbor. Kdor bo prišel, vsak bo zadovoljen, nikomur ne bo žal!

30letnica Katoliškega prosvetnega društva v Smartnem ob Paki. Prav mnogo se dopisuje po raznih listih tudi iz našega kraja. Vsaka novica, bodisi važna ali nevažna, samo da ima kaj stika z javnostjo, mora med svet. Je pa tu pri nas tudi precej tihega in skritega dela, ki vsekakor zasluži, da se enkrat pokaže javnosti. To delo se vrši v našem Katoliškem prosvetnem društvu, ki bo letos obhajalo že svojo 30letnico. Veliko je trpelo društvo vsled vojne. Vojna mu je pobrala vse najboljše moči: mnogo članov je darovalo tudi svoje življenje na altar naše svobode. Teh se je spominlo društvo s tem, da jim je poklonilo ob odkritju spomenika lep nagrobni venec. Društvena knjižnica pa je bila malone popo'noma uničena od vojakov. To vrzel, ki je nastala vsled vojne, smo nekoliko zamašili tekom lanskega leta. V društvu se je zbrala sedaj vsa naša resno misleča mladina; mnogo članov imamo, ki so že od ustanovitve društva v njem in še sedaj z mladostno živahnostjo sodelujejo in ga velikodušno podpirajo. Društvo šteje zdaj 129 članov in članic, kar je za našo razmeroma malo župnijo res veliko. Naša knjižnica je dobila to, kar ji je vzela vojna. Tekom lanskega leta jo je tajnik društva s pomočjo raznih dobrotnikov spopolnil, za kar bodi tem potom vsem javno izrečena zahvala. S sodelovanjem knjižničarja in ne-

ših lepih Slovenskih gor, katero je pa tako močno in to najbrž po zaslugi naših krčmarjev, da če ga popiješ tri litre na enkrat, ga boš pošteno čutil. Da se naš trg še bolj izpolni, smo na vse zadnje priženili še mesarja. S kakšno govedino, mastno ali suho, nas bo zalagal novi mesar, bo pokazala bodočnost. Pa o smola! Kaj nam pomagajo vse do brote, katere nam nudijo zgoraj omenjeni stanovi, ko pa so nam ravno pred nosom zaprli tistega umetnika, kateri je znal na papir naslikati sv. Jurija tako lepo, da si njegovo sliko lahko prodal za tisoč dinarjev. Pa ne da bi kdo mislil, da so ga zaprli za to, ker je ponarejal denar, temveč zato, ker je slabo ponarejal.

Razpečevalce ponarejenih 1000dinarskih bankovev prijeti! Zadnji pondeljek v jutro so aretirali malonedeljski orožniki glavnega razpečevalca ponarejenih 1000dinarskih bankovev Alojzija Ravšl in so ga izročili v zapore v Ljutomer. Iz Ljutomera je bil odpredan Ravšl v zapore mariborskega okrožnega sodišča.

Zrtev alkohola. Pretresljiv in nad vse žalosten je bil prizor, ki so ga zrl dne 8. t. m. prebivalci občine Pečarovci v Prekmurju. Mrtev je ležal pred njimi 47leten korenjak kmet Viktor Fekonja. Nesrečni mrlje je postal žalostna žrtev alkohola. Umrl je bil prejšnji dan v Prosečki vasi in se je tam nekje napil žganja. V takem stanju se je napotil domov. Gotovo ni mislil, da je to zadnja pot v življenju in da domačije sploh ne bo več videl. Med potjo ga je zavzela alkohol napadela z vso silo in je moža večkrat podrl na trda, zmrznjena tla. Borba je bila huda. Misel na dom, strah pred smrtjo v mrazu in snegu so dajale nesrečnemu moč, da se je vedno nanovo dvignil in se zavlekel za par korakov naprej. Naposled je omagal. Padel je in ni več vstal. Zadnje sile so ga zapustile in alkohol je popolnoma zagospodoval nad njim. Smrtni boj je moral biti strašen. Najbrž se je zopet prikazal dom in v daljavi je nesrečna žrtev najbrž zagledala mrlo roko smrti, kajti še enkrat je napel moči. Po rokah in nogah se je skušal plaziti naprej in se rešiti smrti. Uiti pa ni mogel več. Drugo jutro so ga našli trdega, prezeblega, mrtvega, že blizu doma. Obraz mu je bil tako izpremenjen, da ga takoj splohi prepoznati niso mogli. O brezupnem smrtnem boju je pričala okolica. Trda tla so namreč bila vse naokoli spraskanana. — Bog ve, koliko žrtev je v vrsti sličnih nesrečnikov. A tudi to ve le Bog, kdaj se bo človeštvo iz takih vzgledov učilo. V prvem trenutku se vsak trese, čez nekaj dni pa teče življenje naprej v starem toku, kakor da se ni nič zgodilo!

Čudna vest iz slovenskega okraja. Volilni imeniki. Do 3. marca je še čas, da se uradno popravijo izven reklamacijskega postopanja volilni imeniki. Za nekatere občine slovenskega okraja bi se moral ta stavek davkrat podčrtati, da ga neki občinski tajnik — ime za sedaj še zamolčimo — vendar ne bo prezrl. V občinah Legen, Vrhe, Sele in Pameče so bile v volilnih imenikih pri zadnjih volitvah tolike nepravilnosti, da si večjih ne moremo misliti. Pa je tajnik teh občin dolgoletni uradnik sreskega poglavarstva, ki mu mora biti zakon o volilnih imenikih prav dobro poznat. V eni izmed teh občin volilni imenik niti ni bil vpisan v potrditev okrožni sodnji. V drugi je bilo vsled zaničnosti občinskega tajništva mnogo reklamacij zavrnjenih, ker so manjkala potrebna dokazila. V vseh imenovanih občinah pa je bilo izpuščenih nebroj volilcev. Kje naj neki iščemo vzroka tem nepravilnostim? Menda se ne bo mo preveč motili, ako jih pripisemo izrazito SDS arskemu mišljenju tega tajnika. Vsiljuje se nam bočeš nočeš dvoje vprašanj. Prvo: Li more uradnik, zaposlen pri sreskem poglavarstvu, voditi poleg svoje službe še tajništvo štirih občin? Gotovo mora trpeti ena ali druga služba. Drugo vprašanje pa — res prava uganjka: Kako morejo župani, oziroma občinski zastopi, ki so v dušo in telesom v taboru SLS, imeti za tajnika moža popolno nasprotnega političnega mišljenja? Nehote nam prihaja na misel basen o kozlu, ki so ga postavili za čuvaja v zelnik.

Nesreča na odru. Huda nesreča se je pripetila v nedeljo popoldne med nastopom igre »Graničarji« v Narodnem domu v Celju, kjer je bil v drugem dejanju po nesrečnem slučaju obstreljen na odru igralec g. Golob, ki je stal pre-

blizu puške in dobil pri strelu ves naboj smodnika v obraz, tako da mu je bilo izbito in obžgano levo oko ter nosni most str. Tudi po vsem drugem obrazu je dobil precej hude poškodbe. Odpeljali so ga takoj v bolnico, ki ga je pustila vsled hude poškodbe na očesu takoj prepeljati v ljubljansko bolnico.

Cesta iz Luč v Solčavo se je popravljala samo za časa volitev. Ko ni bil ta pravi izvoljen, se je delo ustavilo. Ali je res to v zvezi? Govori se.

Granata ubila očeta in sina. Iz Sorice na Kranjskem nam poročajo, da je šel dne 8. t. m. 50letni Jože Gartner s Torke št. 3, vučgo Kajžler, s svojim 20letnim sinom Gašperjem sekat drva na Ratitovec proti Prtovcu, kjer je stara pot za živino na p'anine. Ljudje so slišali pok, domov jih ni bilo, zato so jih šli iskat. Oba so dobili mrtva, očetu sta bili roki za pestjo odtrgani in po životu je razmesarjen, sin pa je bil ranjen v srce in glavo, oba sta ležala vsak na eni strani steze. Kako je nastala nesreča? Ljudje so sumili, da sta se spr'a in pobila, drugi so menili, da so jih ustrelili divji lovci, tretji pa da jih je zmečkala skala, ki se je utrgala v gori. Orožniška patrulja je na licu mesta dognala, da sta v bukovem deblu dobila laško ročno granato, s katero sta neprevidno ravnala, da je eksplodirala in ubila očeta in sina, oba sta bila takoj mrtva. Oče je prišel zdrav iz svetovne vojne, zdaj pa je našel tako žalostno smrt visoko na Ratitovec. Čudno, da kot bivši četovodja ni

bil bolj oprezen, ko je dobil ročno granato. Ze pet in pol leta je poteklo, odkar so se Italijani umaknili iz Sorice in z Ratitovec, kjer je hotela usoda, da je prinesla municija, ki so jo takrat tako razmetavali, sedaj smrt dvema našima človekoma. Oče je vdovec, zapušča tri mladoletne hčere.

Strašna nesreča na žagi. V soboto, dne 19. t. m. se je dogodila v Sodrži na Kranjskem na žagi lesnega trgovca g. J. Oberstarja strašna nesreča. Tamkajšnji uslužbenec Karel Pavlin je hotel pognati cirkularno žago. Pri devanju jermena na kolo ga je vsled neprevidnosti ali po nesreči v bližini stoječi sosedni stroj — ki pa je bil v polnem teku — prijel za obleko, tako da je reves prišel na stroj, ki ga je pograbil s tako silo, da je bil na mestu mrtve. Stroj, ki se vrti s silno brzino, je truplo ovil okrog osi in je z nesrečno žrtvijo s tako silo butal ob bližnje tramovje, da mu je popolnoma odtrgalo obe nogi — eno v stopalu, drugo pod kolenom — in mu strgalo in sleklo vso obleko, do golega. Razbite truplo je bilo ovito okrog osi in so ga le s težavo sneli ter ga rešili strašnega stanja. Nesrečni mladenič je bil star še le 21 let. Radi svojega prikupljivega in mirnega obnašanja je bil povsod zelo priljubljen in je zato žalostna vest še bolj pretresla vsa okolico.

Za Dijaško semenišče v Mariboru so nabrali: Na gostiji Bračič-Kodrič v Studenicah 100 Din in na gostiji Lepč-Kitek v Studenicah 110 Din. Bog povrni! Nabirajte za Dijaško semenišče!

Za Dijaško kuhinjo v Ptuj se je nabralo na gostiji Franc Zorman v Sakušku 65 Din. Prisrčna hvala!

Otvoritev zasedanja oblasne skupščine v Mariboru.

Dan otvoritve obeh oblasnih skupščin v Sloveniji bo zapisan v zgodovini kot prvi mejnik v dobi osamosvojitve Slovencev. Narod je dobil z oblasnimi skupščinami v roke orožje, s katerim se bo lahko uspešno postavil po robu izžemanju in gospodarskemu izrabljanju beograjskega centralizma. Z otvoritvijo oblasnih skupščin je storjen prvi korak za doseganje popolne avtonomije Slovenije, za katero se naš narod bori že vesa leta po prevratu ter je za ta boj dajal neprimerno velike žrtve.

O pomenu oblasnih skupščin se je pri nas že dovolj pisalo in govorilo za časa volitev in tudi kasneje. Oblasne skupščine pomenijo tudi po sedanjem ustroju, ki je še daleč od popolnosti, velik napredek v narodni samoupravi. S tem, da jih je državna uprava oživitvorila, je dan dokaz, da so od centralizma prepeljane bivše beograjske vlade uvidele, da je nemogoče celo državo upravljati po strogo centralističnemu načelu, da se mora dati narodu prilika samoodločbe v manjših upravnih enotah.

V Beogradu so vedeli, da bodo izgubili moč, katero jim je dal centralizem, kadar začnejo delovati oblasne skupščine, čutili so pa tudi, da državno gospodarstvo čimdalje bolj propada, čimdalje se odlašja s samoupravo oblasti. Zato so tako dolgo odlagali s sklicanjem oblasnih skupščin. Šele ko je stopila v vlado SLS, je z odločnim nastopom dosegla, da so se oblasne skupščine oživitvorile.

Pomena oblasnih skupščin se je zavedalo tudi naše ljudstvo. Z ogromno večino glasov je podelilo zastopstvo najbolj preizkušeni stranki, ki je doslej vedno in povsod najboljšo zastopala koristi slovenskega naroda. SLS je dobila v mariborski oblasti dve tretjini poslancev. Ne bo lahka njihova naloga, težko delo in težki časi jih čakajo. Treba se bo boriti za čim večjo neodvisnost in moč oblasne skupščine, da poslance edino ona odločujoča moč v vseh gospodarskih in kulturnih vprašanjih, ki se tičejo mariborske oblasti. Dosedanje delo in boj SLS za neodvisnost in avtonomijo Slovenije nam je porok, da bo tudi naš klub v oblasni skupščini zastavil vse svoje moči za koristi mariborske oblasti.

Konstituiranje kluba SLS.

Poslanci SLS so dospeli po večini že v torek dopoldan v Maribor. Popoldan se je vršila v tajniških prostorih na Koroški cesti prva seja kluba, na kateri je bilo izvoljeno vodstvo. Za predsednika je bil izvoljen dr. Andrej V e b l e in za podpredsednika g. Marko K r a j n c, za tajnika g. Fr.

H r a s t e l j. Zvečer se je vršila ponovna seja in nato priateljski sestanek.

Otvoritev zasedanja skupščine.

V sredo, dne 23. t. m., zjutraj ob 8. uri, so se zbrali vsi poslanci v porotni dvorani okrožnega sodišča, kjer se vrši začasno zasedanje skupščine. Za posamezne klube so urejeni tudi posebni prostori v sobah za porotnike, sodnike in zdravnike.

V dvorani so zasedli poslanci SLS klopi spredaj. Le v zadnjih dveh klopah se je zbrala pičla opozicija in sicer na desni socialisti, v sredini samostojni demokratje in na levi radičevci. Pogled na skupino naših poslancev je prav veličasten in vsakdo je dobil utis, da bodo ti močje zastavili vse svoje moči za uspešno in koristno delo. Za zasedanje je vladalo tudi med prebivalstvom veliko zanimanje in naval na dvorano je bil tolik, da je moralo veliko županstvo izdati posebne vstopnice, ki so bile takoj razgrabljene. Galerija je bila nabito polna. Spredaj pred predsedstvom sta stali dve mizi za novinarje.

Začasno predsedstvo je prevzel najstarejši poslanec, član kluba SLS g. Miloš Levstik iz Celja. Za časna tajnika si je izbral g. Hrastelja in g. dr. Odiča. V kratkih, toda resnih besedah je nato pozdravil predsednik navzoče poslance ter jim predložil njihove dolžnosti do kralja in domovine. Njegov govor je globoko vplival na vse navzoče. Nato je izročil zastopnik upravnega sodišča predsedstvo overilne listine vseh poslancev razven liste Franca Hodoškega iz sreza Murska Sobota, kojega mandat je še sporen. Po izročitvi poverilnic se je vršila prisega, katero so izvršili vsi poslanci stoje.

Volitev predsedstva.

V smislu poslovnika je skupščina prešla na volitve stalnega predsedstva. Glasovalo se je z listki. Opozicija — socialisti, demokratje in radičevci — so oddali prazne glasovnice, dočim so naši zastopniki enotno volili. Za predsednika je bil izvoljen mariborski župan g. dr. Josip L e s k o v a r, za podpredsednika posestnik g. Jakob R a j h iz Ljutomera, za tajnika pa g. urednik Franc H r a s t e l j, g. dr. Ivo K e č k e š iz Medimurja in g. Alojz N e u d a u e r iz Gornje Radgone. Po šestju glasov je izročil začasni predsednik predsedstvo g. dr. Leskovarju ter mu čestital na izvolitvi. Svoja mesta so zasedli tudi podpredsednik in tajniki.

pred vsem pa velike udeležbe viničarjev na prihodnjem ustanovnem občnem zboru. Zopet je storjen en korak naprej, naprej proti cilju združitve vseh viničarjev v en tabor organizacije! Živeli zavedni viničarji!

Pisma o »Našem domu.«

Sv. Lenart v Slov. gor. »Naš dom« mi zelo ugaja. Posebno mi je po volji, da daje nam dekletom toliko prostora. Kar zavidam Tončku iz Poljčan ker je prišla v tako čast pri »Našem domu«. Dekleta Slovenskih gor, oklenimo se »Našega doma«. — A. Z., kmetska hči.

Ribnica na Pohorju. Kdo pa je tisti M. H. v »Našem domu«? Tega fanta bi pa rad poznal, ker vam je pri Prosvetni zvezi take bridke povedal. Očetu je »Naš dom« tudi všeč, ker ima domače šale in poučne stvari za kmeta. Tistega kmetskega pisma še ne razumem prav, zanimivo pa je zelo. — J. K.

Zgornja Sv. Kungota. »Naš dom« mi je jako po volji. Zelo zanimiva je povest. Sem že ves »Naš dom« prebrala in že težko čakam na prihodnjo številko. E. M.

Ptuj, Škoda, da še slik nima »Naš dom«. Seve, drage so. Upam, da se bo letošnji »Naš dom« prav močno razširil; potem pa bo že lažje prinašal tudi slike. Sicer pa so gospodje iz Cirilove tiskarne čisto dobro »naslikani« v »Našem domu«. — R. M.

Kaj pravi oče? Ze včasih sem bil naročnik »Našega doma«, potem pa sem ga opustil. Moja Pepca pa mi ni dala miru, ko je zadnjič čitala v »Gospodarju« priporočilo zanj. Moral sem ji ga naročiti. V nedeljo sem ga prebral in reči moram, da je prav poučen in zabaven. Kar pa mi je najbolj po volji je to, da ni vsem »Našem domu« na vseh 35 straneh prav nič takega, česar m'alo deklet ne bi smelo čitati. Tako je prav! Če bo znal »Naš dom« tako učiti in zabavati, ne da bi moral biti povsod »ljubezen« zraven, potem se bo po pravici razširil. To mi tudi jaz iz srca želim. — Marko Zaplotnik.

Viničarski vestnik.

Zborovanje viničarjev v Gornji Radgona. V nedeljo, dne 20. februarja, po drugi maši se je vršil v prostornih posojilnice sestanek gornjeradgonskih viničarjev iz vseh bližnjih krajev. Udeležba je bila številna kljub hladnemu mrazu in vetru. Govoril je o pomenu organizacije in koristi, katerih je lahko dočel vsak organiziran viničar, naš tov. viničar Peter Rozman. Navzoči so z velikim zanimanjem sledili govornikovim izvajanjem, posebno v točki o samopomoči je nastopila velika pozornost in zadovoljno pritrjevanje. K razgovoru naj se vsi viničarji odločeno svoje stanovske organizacije so se dosledno odzvali vsi navzoči. Takol na prvem sestanku je pristopilo skoraj 100 članov. Izvolil se je nato pripravljalni odbor, kateri je prevzel na ožje voditi vse pripravljalne dela do ustanovitve skupine, ker se bo zgodilo čimprej. Tukaj je pričakovati močne skupine,

katerih članov pa se je temeljito preuredila. Knjižnica je dobila v lanskem letu 312 novih knjig in šteje danes 695 zabavnih, poučnih in nabožnih del in spisov. Člani se knjižnice prav pridno poslužujejo in je bilo samo tekom lanskega leta prebranih 1492 knjig. Letos si je društvo nabavilo svoj lasten skioptični aparat. Odbor je naprosil krajevni šolski svet, da dovoli društvu za sestanke šolsko sobo, kar je isti blagohotno dovolil in za kar se mu izreka iskrena zahvala. Prvo predavanje s spremljanjem skioptičnih slik se bo vršilo dne 6. marca ob treh popoldne. Predavanje »Predpodohe in Kristusovo trpljenje« bode času primerno in pojasnjeno ob 35 slik gotovo tudi zanimivo. Zato vabi odbor že sedaj k obilni udeležbi!

Rečica ob Paki. Tamburaški zbor Rečica ob Paki priredi na pustno nedeljo, dne 27. februarja v gostilni E. Stetlovnik predpustno veselico s sledečim sporedom: 1. Kateri bo? Igra v dveh dejanjih in 2. Ljubosumnost, veseliga v enem dejanju. Igrati se vršita ob 3. uri popoldne in se ponovlja ob 7. uri zvečer. Vsi prijatelji tamburašev najiskrenejše vabljene!

Polzela. Ljudski oder priredi v nedeljo, dne 27. februarja v dvorani gospoda Cimpermana na 1. oltzi velenimivo in smehopolno komedijo s petjem v treh dejanjih »Moč uniforme«. Pred in po predstavi nastopi pevski zbor z narodnimi pesmimi. Vljudo vabimo!

Petrovce. Društvo Gospodar v Petrovcih priredi na pustno nedeljo, dne 27. t. m. ob 3. uri popoldne v dvorani g. Vodenika igro »Skapinove zvižgane«. Igra je polna smešnih prizorov in scen, ki bodo nudili posetnikom obilo razvedrila, zato vljudo vabimo vse prijatelje naše mladine.

Celje. Irtetečno nedeljo je Krekova mladina četrtič igrala »Graničarje«. V igri se tudi strelja. Trikrat je šlo gladko, tokrat pa je dobil strel gospod Golob v oko, ki bo za vedno izpuščen. Igra so morali seveda tekoj prekiniti. Nesrečnega gosp. Goloba, ki je sin uglednega mizarskega mojstra v Gaberju pri Celju so še tisti večer prepeljali v Ljubljano. Nesreča nikdar in nikjer ne miruje.

Orlovski odsek v Celju priredi na dan sv. Jožeta dne 19. marca v veliki dvorani Narodnega doma akademijo z lepim sporedom. Odsek hoče s tem pokazati, da dela, da napreduje uspešno pri v zgoji in organiziranju mladine. Vabimo vse prijatelje našega mladinskega gibanja, da se te akademije udeležijo. Bog živi! Rajhčurje! I a bo zopet nekaj zanimivega pri nas. V nedeljo, dne 27. februarja priredi tukajšnje prosvetno društvo ob 3. uri